

Honderden jaren geleden werd het koninkrijk Flandria in Oost en West opgesplitst door een burgeroorlog. Dit is het verhaal over hoe er een einde kwam aan deze opsplitsing.

Het begint bij koning Hans van West-Flandria. Op een dag was hij in de schatkamer de belastingen aan het natellen, toen hij merkte dat de grootste schat van allemaal verdwenen was: een schitterende kristallen handschoen, dooraderd met goud en op elke vingertip een andere kleur edelsteen. Naar verluidt zou een verre voorouder van koning Hans de handschoen gevonden hebben aan het begin van een regenboog en zou ze magische krachten bezitten.

Koning Hans was in alle staten. Wat nu? Hij moest die handschoen terugvinden! Hij was teneinde raad, dus besloot hij een groot feest te organiseren: hij nodigde alle spoorzoekers, heldinnen, prinsessen en koninginnen uit en deed de volgende aankondiging:

“Degene die mijn handschoen vindt, krijgt mijn hand!”

Koningin Jasmien van Oost-Flandria was ook aanwezig op dit feest. Even later stond ze samen met koning Hans achter de toeg, het volk te dienen. Ze geraakten aan de praat en bleven praten, ook tijdens een lange wandeling door de koninklijke tuinen de volgende ochtend.

Koningin Jasmien moest terug naar huis, maar zat onderweg te dromen over de hand van koning Hans en besloot dat ze de handschoen moest vinden! Onderweg verzamelde ze alle herinneringen die de mensen hadden aan de handschoen, waar ongelooflijk veel werk in kroop. Aangekomen in haar eigen kasteel, beklom ze de hoogste toren van het kasteel en vroeg hulp aan haar Ziener Googlos. Deze ging aan de slag met de herinneringen en wees enkele dagen later vastberaden naar een afgelegen moeras op de kaart. Koningin Jasmien gaf prinses Valerie nog een knuffel, nam haar staf en sprong op haar paard!

Tijdens een afmattende rit van vele dagen naar het moeras, passeerde koning Jasmien langs het kasteel van West-Flandria. Koning Hans sloot spontaan aan bij de queeste. Uiteindelijk arriveerden ze in het moeras waar ze afstegen en te voet verdergingen. Plots zag de koningin een rimpeling in het water; in een reflex sprong ze achteruit en trok Hans met zich mee. De muil van een driekoppige slang klapte toe op slechts enkele centimeters van hun gezicht! De koningin aarzelde geen seconde en sprak via haar staf magische krachten aan: een verblindende bliksemschicht kwam genadeloos neer uit de hemel, dwars door de drie koppen van de slang. Het geroosterde monster gleed zachtjes terug het water in.

Slechts enkele minuten later, doemde er een menselijke vorm op uit de mist. Een onverklaarbaar gevoel van angst gemengd met misselijkheid, maakte duidelijk: dit was een erg sterke heks! Triomfantelijk droeg ze de schitterende handschoen aan haar linkerhand. Jasmien roepte behoorlijk onverschrokken uit:

“Geef hier die handschoen, of onderga het lot van jouw slang!”

De heks kakelde “Dreigen, daar doe ik niet aan mee”. En ze wierp een duistere toverspreuk naar de koningin! Koning Hans zag dit tot zijn afgrijzen gebeuren en deed het enige wat hij kon om Jasmien te beschermen: hij sprong er voor! En dan... gebeurde er helemaal niets! Paniek bij de heks! Dit had ze niet voorzien! Een laatste blik op de koning en op de dreigende staf van de koningin en de heks veranderde in mist, om zo spoorloos en voor altijd te verdwijnen. Hans zuchtte peinzend “Ik heb ooit het gerucht gehoord dat magie geworpen door de handschoen, niemand van mijn bloedlijn kwaad kan doen. Blij dat dat waar blijkt te zijn!”. Hans en Jasmien namen de achtergebleven handschoen op en keerden langzaam terug naar het kasteel, de tijd nemend om elkaar te leren kennen.

En zo werden er handen en harten gewonnen. Vandaag mochten we hier allemaal getuige van zijn. Lang leve het herenigde Flandria! Lang Leve het Koningspaar! Lang Leve het Bruidspaar! Nog lang en gelukkig!